

JAK JSEM SE TAM DOSTAL, MAMI?

Pondělí, 12. července 2010

Nečekejte, že jim to vysvětlí kamarádi, nebo že je na prahu puberty poučí otec. Pájde to mnohem dříve. Budiže vás útuchou, že obvykle v obráceném pořadí. Takže nejprve "jak jsem se dostal ven" a teprve poté "jak jsem se dostal dovnitř." Jsem zastánkyní pravdivého informování a navíc, nerada bych, aby na tom moje děti byly podobné jako já.

Tedy, že by si ješ v deseti letech myslely, že k plození dětí dochází výhradně po svatbě jakýmsi samoopu procesem. To není výtkou směrem k mým rodičům. Nepochybuji o tom, že by mi maminka byla věchno vysvětlila, kdybych se bývala více ptala. Ale já byla v těchto ohledech dost výrazná a dost dlouho jakási zamrzlá...Každopádně domluvili jsme se s mužem, že našim synům nebudeme nic skrývat. Konečně máme oba pářodovně vzdělání a nic fyzického nám není cizí.

Zaalo to tím, že našej Nejstarší, tehdy šestiletý roztomilý chlapeček, sbalil na podolském koupališce náctiletá děvčata a sdělil mi s rozhodností celého muže: "Maminko, já si je ožením obě!" Holky se smíchy málem utopily a páde mnou vyvstal problém, jak vysvětlit synkovi, že víceženství ve střední Evropě jaksí neví. Snažila jsem se krásy monogamního soužití, ale marně. Beru jako úspěch, že se nakonec nerozhodl pro odjezd do Arabských Emirátů, ale pouze pro život v jakési variantě vědecké trojky. Nedokázala jsem ho totiž páesvědčit, že jeho vyvolené plámem na společnou domácnost zřejmě nebudou nadšený ("A proč, mami?"), ani že místní úřady mu dva sá prostě nepovolí ("To nevdá, já budu mít jednu na doma a jednu do práce.")

O pár měsíců později, když mi vyrostlo břícho s jeho nejmladším sourozencem, začal logicky uvažovat o tbrásku dostaneme ven. Už je to tady! Ákla jsem si a vysvětlila mu, že miminko si to začne sám. Á bude dostatečně velké a do bříška se nevejde, bude se snažit vylézt. A já budu moc a moc tlačít a ho vytlačím ven. Následovala chvíle ticha, kdy si Nejstarší mou odpověď rovnal v hlavě. "Ty ho vykadíš, mami?" otázal se pak. Úsměv mi ztuhl na rtech. Musela jsem si páiznat, že pravdivé informování mi asi ješ dá zabrat. Páidala jsem tedy k výkladu speciální "dírkou na miminka". Samozřejmě, že ji chtěl vidět. Samozřejmě, že jsem mu ji neukázala. má své hranice.

Když se mimino narodilo, nadešel Ten okamžik. Chvíle, kdy Nejstarší začal bádát nad vznikem života. Faktem je, že mu k tomu trochu napomohl manžel ve snaze jednou pro vždy ukončit diskusi o tom, jak strávní jsi rodiče, když jsme ho odmítli vzít k porodu. "Á si udělá vlastní děti!" utnul veškeré dotazy na to, kdy mu tedy jako umožníme sledovat "vyrození" nějakého nemluvněte. Bylo mi jasné, co bude následovat. "A jak si je udělám?" Pášel Áas na pohádku O semínku a vajíčku...

Našej Nejstarší tedy ví v necelých šesti letech věchno. Proč, jak, čím i kudy. Nezdá se být nějak ohromen nebo znechucen. Jediným vedlejším efektem tak je, že nás nutí do produkce dalších sourozenců, zřejmě aby mohl proces tvorby sledovat v praxi. Doufám, že další vedlejším efektem nebude to, že se stane ze studijních vodů tatínkem už v šestnácti. Ale zatím to vypadá, že snad ne. Dneska cestou do školy mi totiž Ákl: "Maminko, já si vezmu za ženu někoho jako ty!" Marcela Hrdouková